

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Свјетланом Николић, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из чл.246. став 1. Основног кривичног закона, решавајући о жалби браниоца оптуженог АА, адвоката Миленка Радивојевића, изјављеној против пресуде Окружног суда у Чачку К.66/05 од 15.09.2006. године, после седнице већа одржане у смислу чл.375. ЗКП, дана 07.09.2006. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УВАЖЕЊЕМ жалбе браниоца оптуженог АА УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Чачку К.66/05 од 15.09.2005. године под тач.1. изреке, у односу на оптуженог АА и у том делу предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Чачку К.66/05 од 15.09.2005. године под тач.1. оглашен је кривим АА да је извршио кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из чл.246. став 1. ОКЗ и за то дело је осуђен на казну затвора у трајању од 3 - три месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 11.06. до 17.06.2005. године, а под тач.2. изреке пресуде оптужени ББ оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из чл.245. став 3. ОКЗ па му је за то дело изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од 6 - шест месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако оптужени у року од 2 - две године не изврши ново кривично дело; оптужени АА и ББ обавезани су да на име трошкова кривичног поступка плате суду сваки по 3.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде; према оптуженом ББ изречана је мера безбедности одузимање 0,22 грама опојне дроге хероина.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац оптуженог АА, адвокат Миленко Радивојевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с предлогом да се првостепена пресуда преиначи тако што ће се оптужени АА ослободити односно блаже казнити, или да се пресуда укине и у односу на овог оптуженог врати на поновни поступак. Жалбом је захтевано да о седници већа другостепеног суда буду обавештени оптужени АА и бранилац.

Републички јавни тужилац је поднеском Ктж.2510/05 од 13.12.2005. године предложио да се одбије као неоснована жалба браниоца оптуженог АА, изјављена против пресуде Окружног суда у Чачку К.66/05 од 15.09.2005. године и наведена пресуда потврди.

2.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу чл.375. ЗКП у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца, оптуженог АА и његовог браниоца, адвоката Миленка Радивојевића, размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени навода жалбе браниоца оптуженог АА и мишљења Републичког јавног тужиоца датог у наведеном поднеску нашао:

Првостепена пресуда у односу на оптуженог АА садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.368. став 1. тач.10. ЗКП, јер се заснива на доказу на коме се по одредбама закона не може заснивати, а то су подаци садржани у кривичној пријави ОУП-а Горњи Милановац, па је првостепена пресуда у односу на оптуженог АА незаконита.

Наиме, у погледу неслагања оптужених АА и ББ о томе колико се дуго оптужени АА задржао на лицу места када је видео да полицајац у цивилу наређује ББ да дигне руке, да ли 20 секунди како је то тврдио оптужени АА или пет минута како наводи ББ, суд из кривичне пријаве ОУП-а Горњи Милановац, цитирајући трећу страну исте, са сигурношћу утврђује да се АА учивши моменат када овлашћена службена лица претресају оптуженог ББ, уз шкрипу гума свог аутомобила удаљава у непознатом правцу (стр.5. став 1. образложења пресуде).

Одредбом чл.18. став 2. ЗКП прописано је да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су сами по себи и начину прибављања у супротности са одредбама овог законика, другог закона, Устава или међународног права. У контексту наведене одредбе, кривична пријава према начину прибављања података садржаних у њој у супротности је са одредбама Кривичног законика и на истој се не може заснивати судска одлука. Ово стога што се у пријави наводе докази за које се сазнало приликом прикупљања обавештења, али се не уноси садржина изјава које су поједини грађани дали приликом прикупљања обавештења, тј. наводе се извори, али не и садржина обавештења.

Како се првостепени суд у побијаној пресуди позива на поменути садржај кривичне пријаве и на основу ње утврђује чињеницу која терети оптуженог АА, а при томе те чињенице нису у сагласности са исказима датим на главном претресу, основано се у жалби браниоца оптуженог АА указује да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.368. став 1. тач.10. ЗКП, што у свему прихвата и овај суд.

Налазећи да је пресуда у односу на оптуженог АА због описаних недостатака који представљају апсолутно битну повреду одредаба кривичног поступка морала бити укинута, то је Врховни суд уважавањем жалбе браниоца оптуженог АА која је у овом делу основана, одлучио као у изреци овог решења.

3.

У поновљеном поступку, првостепени суд ће отклонити ову апсолутно битну повреду одредаба кривичног поступка, након чега ће на основу осталих доказа, као и оних на које указује жалба браниоца оптуженог АА, бити у могућности да у односу на овог оптуженог донесе одлуку чија се правилност и законитост неће доводити у сумњу.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци пресуде у смислу чл.389. став 1. ЗКП.

Како у односу на оптуженог ББ није било жалби овлашћених лица, то је првостепена пресуда у том делу остала неизмењена.

З а п и с н и ч а р
Свјетлана Николић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Мирјана Војводић

Председник већа-судија
Новица Пековић,с.р.